

TREURE LA FE AL CARRER

Missatge Sant Antoni 2017

Escric aquestes retxes quan encara està recent l'oli amb el qual vaig ser ungit a la bella cerimònia que va tenir lloc a la nostra Catedral el passat dia 7 de gener. Ho faig quan tot just estic iniciant els meus primers passos com a Pastor d'aquesta Diòcesi. En l'al·locució que vaig realitzar al final d'aquella Missa d'ordenació vaig dir que era hora de "treure la fe al carrer". Aquesta tasca, que correspon a tota l'Església, afecta de manera molt especial als cristians laics.

Potser algun pogués pensar que "*treure la fe al carrer*" és fer més processons o manifestacions religioses als nostres carrers. Això no està malament, però no es tracta d'això. Es tracta, més aviat, de deixar que la llum que irradia la fe arribi a tots, de deixar que la força de la fe cristiana vagi transformant el nostre món. Estic convençut que els cristians tenim molt a aportar en la construcció de les societats plurals contemporànies. Crec que l'Evangelí continua sent capaç de transformar no només les persones sinó també les estructures de la societat. És hora, per tant, que aportem a la societat tota la riquesa que té Jesucrist.

Posar la fe al carrer vol dir facilitar que aquesta fe penetri en el món, que el llevat de l'Evangelí transformi la massa. El cristià, des de la seva fe, ha de contribuir amb el seu testimoni de vida a què l'Evangelí sigui viscut en el món de la família, en l'àmbit del treball, de la cultura, de la ciència i de la investigació i en l'exercici de les responsabilitats socials, econòmiques, polítiques. Entre les tasques prioritàries hi ha el servei a la dignitat de la persona, el que exigeix tant el respecte dels seus drets com la defensa i promoció dels mateixos. Una altra prioritat és obrir la cultura humana a la dimensió espiritual i ètica, sense la qual es converteix fàcilment en instrument d'empobriment de la humanitat. I un últim servei d'importància és el compromís en assumptes econòmics i polítics, que és una manera de concretar l'afany cristià per servir els altres. Respectant la "laïcitat" de la nostra societat i l'autonomia dels assumptes temporals, els cristians hem de contribuir a que es construeixi una civilització digna de l'home, una societat més humana, presidida per l'amor.

A això em referia quan vaig parlar de "treure la fe al carrer". Com veieu, la meva crida és molt més ampla que treure una processó més. És un programa que demana la implicació de tots els cristians i que pretén posar la fe en Crist al cor d'aquest món. Tindrem el coratge de realitzar-lo? Val la pena intentar-ho. A això us convid en aquest dia de Sant Antoni, en què recordam i agraïm les arrels cristianes de Menorca.

Bona festa de Sant Antoni!

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca

SACAR LA FE A LA CALLE

San Antonio 2017

Escribo estas líneas cuando aún está reciente el aceite con el que fui ungido en la preciosa ceremonia que tuvo lugar en nuestra Catedral el pasado día 7 de enero. Lo hago cuando apenas estoy iniciando mis primeros pasos como Pastor de esta Diócesis. En la alocución que realicé al final de aquella Misa de ordenación dije que era hora de “sacar la fe a la calle”. Esta tarea, que corresponde a toda la Iglesia, afecta de manera muy especial a los cristianos laicos.

Quizás alguno pudiera pensar que “sacar la fe a la calle” es hacer más procesiones o manifestaciones religiosas en nuestras calles. Esto no está mal, pero no se trata de ello. Se trata, más bien, de dejar que la luz que irradia la fe alcance a todos, de dejar que la fuerza de la fe cristiana vaya transformando nuestro mundo. Estoy convencido de que los cristianos tenemos mucho que aportar en la construcción de las sociedades plurales contemporáneas. Creo que el Evangelio sigue siendo capaz de transformar no sólo las personas sino también las estructuras de la sociedad. Es hora, por tanto, de que aportemos a la sociedad toda la riqueza que tiene Jesucristo.

Poner la fe en la calle significa facilitar que esa fe penetre en el mundo, que la levadura del Evangelio transforme la masa. El cristiano, desde su fe, debe contribuir con su testimonio de vida a que el Evangelio sea vivido en el mundo de la familia, en el ámbito del trabajo, de la cultura, de la ciencia y de la investigación y en el ejercicio de las responsabilidades sociales, económicas, políticas. Entre las tareas prioritarias está el servicio a la dignidad de la persona, lo que exige tanto el respeto de sus derechos como la defensa y promoción de los mismos. Otra prioridad es abrir la cultura humana a la dimensión espiritual y ética, sin la cual se convierte fácilmente en instrumento de empobrecimiento de la humanidad. Y un último servicio de importancia es el compromiso en asuntos económicos y políticos, que es un modo de concretar el empeño cristiano por servir a los demás. Respetando la “laicidad” de nuestra sociedad y la autonomía de lo temporal, los cristianos debemos contribuir a que se construya una civilización digna del hombre, una sociedad más humana, presidida por el amor.

A esto me refería cuando hablé de “sacar la fe a la calle”. Como veis, mi llamamiento es mucho más complejo que sacar una procesión más. Es un programa que pide la implicación de todos los cristianos y que pretende poner la fe en Cristo en el corazón de este mundo. ¿Tendremos el coraje de realizarlo? Vale la pena intentarlo. A ello os invito en este día de San Antonio, en el que recordamos y agradecemos las raíces cristianas de Menorca.

¡Buena fiesta de San Antonio!

+ Francesc Conesa Ferrer

Bisbe de Menorca